

Závěr ze hry *Melting Pot* z roku 1908

(Works of Israel Zangwill. The Melting-Pot [online]. © 2007 [cit. 24. 5. 2012]. Dostupné z: <http://www.gutenberg.org/files/23893/23893-h/23893-h.htm>.)

VĚRA

Naplní – musíš si věřit, věřit v sebe a ve své poslání – sbohem.

DAVID (*Ohromeně.*)

Miluješ mě, a přesto odcházíš?

VĚRA

A co jiného mohu dělat? Má nad tebou viset stín Kišiněva po všechny další roky? Mám tě líbat a nechat na tvých rtech krev, přitisknout se k tobě a být odstrkována všema těma studenýma, mrtvýma rukama?

DAVID (*Vezme ji za ruce.*)

Ano, přitiskni se ke mně jim všem navzdory, přitiskni se ke mně, dokud všechny ty duchy nevymítíš, přitiskni se ke mně, dokud naše láska nezvítězí nad smrtí. Líbej mě, polib mě hned teď.

VĚRA (*Vzdoruje, odtahuje se.*)

Netroufám si! Kvůli mně začneš vzpomínat.

DAVID

Díky tobě zapomenu. Polib mě.

(*Následuje krátké zaváhání, do kterého zdola zvolna sílí církevní hudba z Fausta.*)

VĚRA (*Pomalu.*)

Políbím tě tak, jako se my Rusové líbáme na Velikonoce – tři polibky míru.

(S obřadní vážností ho třikrát políbí na ústa.)

DAVID *(Velmi klidně.)*

Ten masakr se odehrál o Velikonocích – vidíš! Jsem klidný.

VĚRA

Dej Bůh, ať tvůj klid nepomine!

(Stojí tiše ruku v ruce.)

Podívej, jak je západ slunce nádherný po té bouři!

(David se otočí. Západ slunce, který zkrásněl, jakmile se Věra objevila, právě dosáhl svého nejmocnějšího bodu; dole jsou úzké šafránově žluté a zlaté linky, ale horní část oblohy je plná záře hořících plamenů.)

DAVID *(Prorocky uchvácen podívanou.)*

To jsou Boží plameny okolo Jeho tavící pece.

(Pustí její ruku a ukazuje směrem dolů.)

Tam leží, velká Tavící pec – poslouchej! Slyšíš ten řev a to bubláni. Tam se otvírá její chřtán –

(ukazuje k východu)

ten přístav, kam tisíce mamutích lodí připluly ze všech stran světa a složily svůj lidský náklad. Ó, ten rozruch a hemžení! Keltové, Latinové, Slované a Germáni, Řekové a Syřané – černí a žlutí –

VĚRA *(Něžně, tulí se k němu.)*

Židé a Gójové –

DAVID

Ano, Východ a Západ, Sever a Jih, palmy i borovice, Pól i Rovník, půlměsíc i kříž – a velký Alchymista vše přetaví a sloučí ve svém očištném plameni! Tady se všichni spojí a vybudují Republiku Lidí a Království Boží. Ó, Věro, co znamená sláva Říma a Jeruzaléma, kam se všechny národy a rasy přicházejí klanět a ohlížet do historie, ve srovnání se slávou Ameriky, kam všechny rasy a národy přicházejí pracovat a vzhlížet k budoucnosti!

(Zvedá ruce a žehná zářícímu městu.)

Mír, mír vám všem dosud nezrozeným miliónům, jejichž údělem je zalidnit tento obrovský světadíl – Bože našich dětí, dej jim mír.

(Chvilková slavnostní odmlka. Západ slunce rychle pohasíná a rozlehlé panorama se změní v poklidnější soumrak. Početná třpytící se světla velkoměsta dodávají noci na poetičnosti. Daleko vzadu se jako osamělá signální hvězda nad tmavnoucí vodou mihotá světlo pochodně na Soše Svobody. Zdola je slyšet tlumený zvuk hlasů a nástrojů v písni My Country, 'tis of

Thee [*Má země, o tobě*, tehdejší neoficiální americká hymna – pozn. překl.]. *Pomalu padá opona.*)